

אני מבקשת ורוצה תחילה לספר לכם קצת על עצמי ומתנצלת ואף מצטערת על היעדרותי ודווקא מהמפגש האחרון והמסכם.

ובכל זאת, לא מוותרת לומר את שליבי חפץ, לשתף ולהביע את תודתנו לכם אנשי רקמן המכובדים שבזכותכם עברנו כאן חוויה עוצמתית ומחזקת, בפרק זמן לא פשוט שכל אחת עברה באופן אישי.

אני – א' בת 60, אם ל5 ילדים נפלאים וסבתא לשמונה נכדים מיוחדים והתשיעי בדרך. ואחרי 40 שנות נישואים מקרטים אף הספקתי לאחרונה להתגרש. את הרומן האישי שלי עם ויצ"ו התחלתי בגיל 16 בעבודה במעון כחניכה, בגיל 19 הלבשה לי שמלת כלה מ"הביגודית" המנהלת דאז הגב' אודט טרבלוס. ב"ויצו" התחנכתי, עברתי בגרות אישית, הפכתי לאמא, וסבתא, זכיתי בתעודת עובד מצטיין. בתמיכה והכוונה של אנשים טובים מ"ויצו" השלמתי 12 שנות לימוד בגיל 50 ובהמשך אותם אנשים אף חילצו אותי ממערכת זוגית לא טובה. מכאן – ש"ויצו כל החיים" אצלי זו סיסמה – זה אמיתי!!!

ושבו אותם אנשים שעשו אותי כברת דרך חשפו בפני את הרעיון האדיר שניקרא – "ממשיכות בדרך". על "ממשיכות בדרך" פנטזתי בתת מודע מבעוד מועד, את "ממשיכות בדרך" המציאו במיוחד בשבילי ועבור כל הנשים הנפלאות והגיבורות שרצו לבנות בית חם ואוהב עם משפחה וילדים שמחים וזוגיות מאושרת – רעיון אידאלי ולא גדול לכאורה, אך מסיבות שונות לא צלח, כשהתחילו בקיעים של מתח, מאבקי כוח, יעוץ אצל אנשי מקצוע, ניסיונות גישור שכשלו, ימים שהפכו יותר ויותר קשים וכשהגיעו מים עד נפש בחלוף זמן, חדשים ושנים, וכשאין מוצא. גירושין, פרוק החבילה ומעל כל אלה מרחפות דאגות ודאגות רבות.

שלמה המלך החכם מכל אדם גילה לנו את הרפואה לדאגה כדבריו – דאגה מלב איש ישיחנה – ובדבריו כיוון שאת הדאגה צריך לדבר.

ובימינו – במכון רקמן, ישבו גם אנשים חכמים, חשבו והגו רעיון מבורך והוא – סדנת "ממשיכות בדרך"!

רעיון זה לנשים רבות כמונו בבחינת "קרב קפיצה" להמשיך בדרך, לאזור כוח ובהחלטה אמיצה להתמודד עם כל ה**כבוד** ולא לבד, במפגשים ושיחות עם הטובה שבמנחות וזאת סילבי המתקתקת, אשר במקצועיות ואלגנטיות האופיינית לה נסכה בנו ביטחון לומר בקול רם את מצוקתנו, לחשוף ולשתף את תחושותינו. ברגישות רבה ניתבה את השיחות תוך כבוד אישי לכל אחת להביע את אשר על ליבה.

במקום הזה שאבנו כוח רב, נוצרה פה אחווה שאחת משדרת לרעותה, נשענו זו על כתף אחותה, כאן הייתה קבוצת תמיכה עם על המשתמע מכך וכינייה בקבוצת הווטסאפ "לחופש נולדנו".

פה בכינו, צחקנו, יעצנו וצעקנו, וסילבי, בתווך, מיקדה ברגישות למקום בו הפסקנו. בכל מפגש הפתיעה מחדש עם דובדבן בקצפת כששלפה מאמתחתה טקסט עם אמירה מחזקת שנגעה בנימי הנשמה עם טיפים ליופי שהחיים טומנים בחובם, חוזרת ומדגישה שאנו המרכז ולא לוותר על עצמנו ומגיע לנו עתיד טוב יותר.

זהו במקצת מהנעשה פה והיד עוד נטויה בתחושה שלא מיצינו ולפנינו עוד אתגרים נוספים ולכן החשיבות והנחיצות למפגשים נוספים.

מכאן פניינו אליכם אנשים יקרים להמשך כמאמינות בהמשך הדרך.

ועל כן אנו מודות ומוקירות את פעילותכם להוציא לפועל תכנית חשובה זו.

ובשם כולן נחתום בתודה ענקית לך, סילבי יקרה, על מסירותך והתייחסותך המיוחדת להביא להצלחת המפגשים הללו ויחסך האישי לכל אחת בהקשבה ודאגה ומאידך האמון שנתת בנו "ישר כוח" וראי ברכה בעמלך!

בהערכה והוקרה,

קבוצת "ממשיכות בדרך"